

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ВИЩИЙ ДЕРЖАВНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД УКРАЇНИ
«БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**

**Матеріали навчально-методичної конференції
«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ
ТА ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ОСВІТИ:
ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ, ІННОВАЦІЇ
ТА СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ»**

Чернівці 2016

Редакційна колегія:

Бойчук Т.М. (голова), Геруш І.В. (заступник голови), Федів В.І., (відповідальний секретар), Федів О.І., Колоскова О.К., Кузняк Н.Б., Геруш О.В., Плеш І.А., Пашковський В.М., Ходоровський В.М., Ткач Є.П., Гарас М.Н., Олар О.І. (секретар).

Актуальні питання вищої медичної та фармацевтичної освіти: досвід, проблеми, інновації та сучасні технології: матеріали навчально-методичної конференції (Чернівці, 20 квітня 2016 р.). – Чернівці, 2016. – 515 с.

У збірнику містяться матеріали навчально-методичної конференції педагогічних працівників Буковинського державного медичного університету, які висвітлюють методичні, методологічні, організаційні і психологічні проблеми додипломної та післядипломної підготовки лікарів, провізорів, медичних сестер, фармацевтів, можливі шляхи вирішення цих проблем у сучасних умовах. Окремі розділи збірника присвячені узагальненню досвіду впровадження кредитно-модульної системи організації навчального процесу, використанню інформаційно-комунікаційних технологій підтримки навчального процесу, приділено увагу питанням формування інноваційного, гуманістичного, демократично орієнтованого освітнього простору, який забезпечить умови для всебічного, гармонійного розвитку особистості та конкурентоспроможності майбутнього фахівця.

Усі роботи представлені в авторській редакції.

ББК 5:74.58

Рекомендовано до друку рішенням вченої ради Вищого державного навчального закладу України «Буковинський державний медичний університет» (протокол № 7 від 24 березня 2016 року)

© Вищий державний
навчальний заклад України
«Буковинський державний
медичний університет», 2016

вмінь, їхнього коректування й удосконалювання, систематизації знань. У процесі перевірки студенти повторюють і закріплюють вивчений матеріал.

Діагностична функція - одержання інформації про помилки, недоліки та прогалини в знаннях і вміннях студентів, з'ясуванні причин, що породжують труднощі в студентів у процесі оволодіння навчальним матеріалом, визначення кількості та характеру помилок. Результати діагностичних перевірок надають можливість вибрати найбільш інтенсивну методику навчання, а також уточнити напрямок подальшого вдосконалення змісту, методів і засобів навчання.

Прогностична функція перевірки сприяє одержанню інформації для подальшого планування й здійснення навчального процесу.

Розвиваюча функція контролю полягає в стимулюванні пізнавальної активності студентів, у розвитку їхніх творчих здібностей. У процесі контролю розвиваються мовна діяльність, пам'ять, увага, уява, воля й мислення студентів. Контроль сприяє також прояву і розвитку таких якостей особистості, як здібності, схильності, інтереси, потреби.

Орієнтувальна функція контролю полягає в одержанні інформації про ступінь досягнення мети навчання окремим студентом і студентами в цілому - наскільки засвоєний і як глибоко вивчено навчальний матеріал. Контроль орієнтує студентів у їхніх труднощах і надає можливість їм виявити напрямки вдосконалення знань і вмінь, краще пізнати самого себе, оцінити свої знання й можливості.

Виховна функція контролю полягає у вихованні у студентів відповідального відношення до навчання, дисципліни, акуратності. Перевірка спонукає студентів більш серйозно та регулярно себе контролювати при виконанні завдань.

Отже, виходячи з дидактичних основ навчання можна бути впевненим у тому, що в умовах кредитно-модульної системи навчання, коли здійснюється послідовно поточний, модульний (проміжний), підсумковий контроль проведення семестрового контролю є зайвою чи необов'язковою процедурою. Досвід навчання студентів медиків Буковинського державного медичного університету показав, що накопичення балів студентами впродовж семестру не завжди сприяє активній, систематичній, самостійній роботі студентів.

КРЕДИТНО-МОДУЛЬНА СИСТЕМА ОСВІТИ ТА КОНТРОЛЬ ЯКОСТІ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

А.В. Гуменна, Д.В. Ротар, О.О. Бліндер

Кафедра мікробіології та вірусології

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

У сучасному світі, який ввійшов у третє тисячоліття, згідно з вимогами Болонської декларації виникає суттєва потреба у розвитку якості вищої освіти.

Якість освіти, насамперед, залежить від умов навчання: наближення навчання до студента, стану матеріально-технічного забезпечення, організаційно-методичного забезпечення навчального процесу, рівня впровадження новітніх технологій, кадрового потенціалу, досягнень науки тощо. З іншого боку, процес змін у системі освіти, заданий Болонською декларацією, включає також введення нових механізмів і процедур контролю якості освітнього процесу.

Зростають вимоги до підвищення якості педагогічного контролю, пошуку кращих форм і методів, його оптимізації. Іншими словами, особливої актуальності набуває розробка педагогічного інструментарію, що дозволяє об'єктивно й ефективно здійснювати процес безперервного і всеосяжного контролю знань.

Процес контролю - це одна з найбільш трудомістких і відповідальних операцій у навчанні, пов'язана з різними психологічними ситуаціями як для студентів, так і для викладача. З іншого боку, його правильна постановка, безсумнівно, сприяє поліпшенню якості підготовки фахівців. У більшості навчальних закладів вибір видів контролю (попередній, поточний, тематичний, підсумковий) і його форм (іспити, заліки, контрольні роботи, реферати, семінари тощо) залежать від мети, змісту, методів, часу і місця. Однак всі існуючі раніше методи діагностування успішності мають певні недоліки.

У першу чергу, можуть виникнути труднощі, пов'язані з особливостями викладацької роботи:

- відмінності у вимогах різних викладачів, що проявляється у відмінностях при оцінці однієї і тієї ж відповіді;
- різна професійна кваліфікація;
- «жорсткі» часові рамки при організації поточних перевірок знань великого числа студентів;
- можлива необ'єктивність викладача до оцінки відповідей деяких студентів;
- можлива недостовірність оцінок, які виставляються студентам, через побоювання викладача, що вони будуть використані для оцінювання роботи самого викладача.

Важливу роль при оцінці якості навчання також відіграють труднощі, пов'язані зі студентами: використання шпаргалок, списування, «взаємодопомога», що спотворює достовірність оцінки знань студентів і заважає викладачеві (або перевіряючому) об'єктивно поглянути на якість педагогічної роботи.

Таким чином, логічним є висновок про необхідність подальшого удосконалення підготовки і студентів, і викладачів вищих навчальних закладів України, щоб у складний період освітніх процесів максимально зберегти позитивні здобутки національної системи освіти й ефективно використати досвід європейських країн для підготовки спеціаліста високої кваліфікації.